

El poble blau

Hi havia una vegada un poble molt petit però molt, molt bonic. Li deien el poble blau perquè tenia aigua per tot arreu. L'aigua començava dalt de la muntanya i baixava fins al poble fent petits rierols i fonts precioses.

El més important era la cascada que es formava al costat de l'església. Tots els senyors i senyores, els nens i les nenes podien beure aigua de l'aixeta o directament de les fonts.

L'aigua, depenent del dia, era d'un color o d'un altre: de vegades era transparent, altres dies blavosa i el seu gust era especial, era únic, era el millor del món mundial! Hi havia gent dels pobles del costat, que omplien una gerra d'aigua cada dia o sempre que podien.

Però un dia, un senyor va descobrir el secret del poble blau. Es deia Ignasi i sempre anava amb americana i pantalons negres i una camisa blanca, però el que era més estrany és que les seves sabates eren de molts colors i cridaven molt l'atenció.

El senyor Ignasi va tenir la idea d'envasar en ampolles de plàstic l'aigua del poble blau. Els habitants del poble van començar a notar que no hi sortia tanta aigua de les seves fonts i que si en volien més, havien de pagar per una ampolla.

Una ampolla de mig litre valia 3,50 Euros! Era massa car. Les persones van començar a fer manifestacions perquè cada cop hi havia menys aigua.

Quan va arribar l'estiu l'aigua tenia sabor a plàstic, a ningú li agradava, però de tant queixar-se, l'Ignasi va reflexionar i va pensar que seria millor tornar l'aigua al seu lloc natural.

I així va ser! Tots els del poble es van posar tant però tan contents, que van fer una festa. Tots i totes s'ho van passar genial.

I vet aquí un gos i vet aquí un gat aquest conte ja s'ha acabat.

Mandarina

11 anys

Escola Creixen Terrassa